

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Hercegovačko-neretvanski kanton
Kantonalni /Županijski sud u Mostaru
Broj: 58 0 Ps 258559 23 PŽ
Mostar, 18.09.2024. godine

Kantonalni / Županijski sud u Mostaru, u vijeću sastavljenom od sudaca Jesenka Bašić, kao predsjednice vijeća, Majne Lovrić i Azre Šunje, kao članica vijeća, u pravnoj stvari tužitelja COMEX“ d.o.o. Tešanj, sa sjedištem u Tešnju, Ulica Meše Selimovića 25, zastupano po direktoru Elmir Galijašević i po punomoćniku Aladinu Mujkanoviću, advokatu iz Tešnja, protiv tuženog BiH, Federacija Bosne i Hercegovine, Operator za obnovljive izvore energije i efikasnu kogeneraciju, sa sjedištem u Mostaru, Adema Buća 34, zastupan po punomoćniku Adnanu Beganoviću, advokatu iz Mostara, radi isplate potraživanja, vrijednost spora: 6.235,16 KM, odlučujući o žalbi tužitelja na presudu Općinskog suda u Mostaru broj 58 0 Ps 258559 22 Ps od 27.04.2023. godine, na sjednici vijeća održanoj 18.09.2024. godine, donio je

P R E S U D U

Žalba tužitelja se odbija i prvostupanjska presuda potvrđuje.

Obrazloženje

Prvostupanjskom presudom odlučeno je:

“ I Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

„Obavezuje se tuženi da tužitelju isplati razliku između garantovane i referentne cijene za isporučenu i proizvedenu električnu energiju iz obnovljivih izvora energija u mikropostrojenju za period od 01.06.2021. godine do 28.02.2022. godine u iznosu od 6.235,16 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 31.03.2022. godine pa sve do konačne isplate, kao i da mu naknadi troškove parničnog postupka, sve u roku od 30 dana i pod prijetnjom izvršenja.“

II Dužan je tužitelj nadoknaditi tuženom troškove postupka u iznosu od 842,40 KM u roku od 30 dana i pod prijetnjom izvršenja .”

Protiv ove presude žalbu je blagovremeno izjavio tužitelj iz svih razloga propisanih čl. 208. ZPP-a, s prijedlogom da se ista preinači na način da se usvoji tužbeni zahtjev tužitelja sa obvezom naknade troškova postupka, uvećano za troškove sastava žalbe ili da se pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenja.

Tuženi je dao odgovor na žalbu tuženog.

Ispitujući pobijanu presudu u granicama žalbenih razloga i razloga na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, u smislu odredbe člana 221. Zakona o parničnom postupku

(Službene novine F BiH broj 53/03; 73/05; 19/06 i 98/15, u daljem tekstu: ZPP), odlučeno je kao u dispozitivu ove presude, iz sljedećih razloga:

Žalba tužitelja nije osnovana.

Predmet spora je zahtjev tužitelja da mu tuženi isplati razliku između obračunate cijene električne energije u iznosu od 0.112211 KM/kWh i potraživane cijene u iznosu od 0,29063 KM/kWh na ime otkupa električne energije po garantiranim cijenama iz mikropostrojenja „Raduša 3”,

Iz činjeničnog utvrđenja pred prvostupanjskim sudom poizilazi da su stranke zaključile Ugovor o otkupu električne energije iz postrojenja u probnom radu broj: 02-57-5/21, kojim ugovorom je tužitelj, kao proizvođač dao suglasnost da proda, a tuženi da kupi, energiju Solarne fotonaponske elektrane „Raduša 3“, instalirane snage 23 kW u općini Tešanj, koja se nalazi u probnom radu, koji ne može trajati duže od 6 mjeseci, te da se u skladu sa članom 3. Ugovora, otkup energije elektrana vrši po referentnoj cijeni, koja po osnovu Odluke FERK-a broj: 06-02-01-784-03/20 od 19.08.2020. godine iznosi 0.112211 KM/kWh.

U periodu od 01.06.2021. godine do 28.02.2022. godine tužitelj je tuženom isporučivao električnu energiju na način kako je to ugovoreno Ugovorom o otkupu električne energije iz postrojenja u probnom radu u kojima je isporučenu električnu energiju obračunao po referentnoj cijeni od 0,112211 KM/kWh.

Tužitelj smatra da je za utuženi period trebao tuženom isporučenu električnu energiju obračunati po garantiranoj cijeni od 0,29063 KM/kWh, bez obzira što tuženi odbija zaključenje ugovora o otkupu električne energije po garantiranim cijenama iz mikropostrojenja „Raduša 3”, to je u tom pravcu tužitelj tuženom ispostavio račun broj: 001-1042 od 31.12.2021. godine na ime razlike u cijeni između garantirane i referentne cijene za isporučenu električnu energiju za mikroelektranu „Raduša 3”, koji je tuženi uz obrazloženje vratio, a iz razloga jer podnositelj računa nema zaključen ugovor za Operaterom za OIEi EK kao privilegirani proizvođač..

Iz dokaznog postupka poizilazi činjenica da je Operater za OIEi EK, odbio tužitelja sa zahtjevom za sticanje statusa privilegiranog potrošača. Međutim, iz Rješenja tuženika br: UP/II-05-13-1-100/21 od dana od dana 13.08.2021. godine, su jasno vidljivi razlozi zbog čega je isti odbijen sa zahtjevom, između ostalog i iz razloga jer zahtjev nije bio podnesen na propisanom obrascu.

Također iz stanja spisa je vidljivo je isti poučen o tome koju na kojem mjestu može dobiti potrebnu informaciju o potrebnoj dokumentaciji kako bi se njegov zahtjev uopće mogao zvesti u proceduru i uzeti u rad, ali je isto tako poučen o nemogućnosti dodjeljivanja dinamičkih kvota, tj, dobivanja statusa potencijalnog privilegiranog proizvođača, po zahtjevima pristiglim nakon 31.12.20120 godine kakav je konkretan zahtjev tuženika.

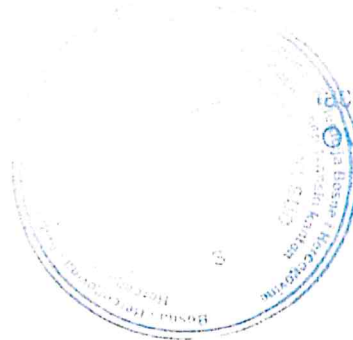
U smislu odredbe čl. 27. istog zakona, točno je da je za vlasnike mikropostrojenja propisana skraćena procedura u skladu sa Pravilnikom za mikropostrojenja OIE. Međutim, ti skraćeni postupci ne podrazumijevaju, kao ni odredba čl. 27. st. 4. i 5. pravo vlasnika mikropostrojenja za otkup električne energije po garantiranim cijenama, jer se ovo pravo može ostvariti samo na bazi podnesenog zahtjeva i u propisanoj proceduri, kako ti predviđa odredba čl. 23. istog zakona.

U pogledu sticanja prava privilegiranog potrošača električne energije u smislu odredbe čl. 23. st. 2. i 3. Zakona o korištenju obnovljivih izvora energije i efikasne kogeneracije poizilazi da status privilegiranog proizvođača može dobiti imatelj dozvole za rad- licence za obavljanje djelatnosti proizvodnje električne energije , te da se zahtjev za dobivanje statusa privilegiranog proizvođača podnosi Operateru OIEK . St. 14. ovog zakona je regulirano da kvalificirani proizvođači koji od Operatera za OIE i EK po podnesenom zahtjevu za sticanje svojstva privilegiranog proizvođača dobije pozitivan odgovor rješenjem operatera za OIE i EK stječe status privilegiranog proizvođača i pravo potpisivanja ugovora o otkupu električne energije po garantiranim cijenama. Dakle, cijeneći sadržaj navedene norme dolazi se do zaključka da je pravo potpisivanja ugovora o otkupu električne energije po zajamčenim cijenama uvjetovano donošenjem rješenja od strane Operatera za OIE i EK. Kako takvo rješenje ta sporno razdoblje nije doneseno , tužitelj sa tuženikom nije ni mogao zaključiti ovakav ugovor.

Obzirom da se status privilegiranog proizvođača električne energije može dobiti na bazi podnesenog zahtjeva kod nadležnog tijela i u zakonom strogo propisanoj proceduri uz popunjavanje propisnih obazaca, to pravo tužitelj ne može dobiti automatizmom , izravno iz zakona i to čl. 27. Zakona o korištenju obnovljivih izvora energije i efikasne kogeneracije, te je pogrešno pozivanje žalitelja na Presudu Općinskog suda u Mostaru br. 58 0 Ps 199428 18 Ps od dana 30.01.2020. godine , koja nije bila predmet preispitivanja po žalbi.

Iz svih tih razloga tužitelj u ovom postupku nije dokazao da je stekao pravo na otkup električne energije iz predmetnog mikropostrojenja po višim garantiranim cijenama, te na osnovu izloženog, odlučeno je kao u izreci, primjenom člana 226. ZPP-a.

PREDSJEDNICA VIJEĆA
Jesenska Bašić

računost prijepisa ovjerska - potpisuju
OVLAŠTENI DJELATNIK SUDA

